

(TITO)ISTI

(ili isto ali ni nalik...)

Ne znam zašto, ali me u posljednje vrijeme često rastuže vijesti iz (bliskog nam) inozemstva ili inostranstva. Ne zbog one stare narodne "da komšiji crkne krava", već onako više da naša barem malo prizdravi, ako već ne može ozdraviti.

Dakle, primjer zadnji nam stiže iz inostranstva, a ne iz inozemstva. Srbija je parafirala, političari bi rekli, (h)istorijski sporazum sa Kosovom. Šta to sve u političkom smislu znači već su rekле i umne, a Boga mi i one druge glave. I to je zaista odlično. E, šta je tu onda razlog za moju sekiraciju, pitate se.

Oduševio me, naime, dijalog srpskog premijera Dačića sa nekim prosvjednicima koji su ga onako žučno osuđivali za veleizdaju, prodaju Kosova itd.itd. Pametan čovjek, Dačić naime, mirno i argumentirano obrazlaže svoj stav gdje se vidi da je, kao odgovoran čovjek, čovjek koji voli i Srbiju i njen narod (a to je teško isto onoliko koliko je teško voljeti nas ovdje..), spreman preuzeti (h)istorijsku odgovornost i povući potez koji ne da nije populistički, već je vrlo težak, ali neophodan. I skoro sigurno u konačnici nosi loše ili bar lošije rezultate na slijedećim izborima. Ali tamošnja vlast se, za razliku od ove naše na svim nivoima, bavi POLITIKOM, a ne POLITIKANSTVOM, jasno shvatajući da nije moguće promijeniti stanje jednog naroda, a da se taj narod, njegova percepcija sebe, drugih i okruženja u kojem živi ne promjeni. To jeste teško, ali neophodno ako se misli dobro narodu koji vam je povjerio sebe na brigu i čuvanje. A svugdje je, a na Balkanu posebno, vrlo često potrebno zaštitići narod od njega samog.

Kod nas? Sve isto do daljnog. U svakoj imalo relevantnijoj stranci imate "velikog, neprikosnovenog vođu čija je ne samo zadnja i ne samo prva, već uglavnom i JEDINA; vođu koji u najboljem maniru feudalnih vladara opstaje tako što dijeli lente i grofovije (to se u modernom jeziku sada zove *direktorska mjesta u javnim preduzećima, mesta u upravnim i nadzornim odborima* itd...). A raja? I ona je dio tala - stalno joj se, naime, uglavnom zaduživanjima kod MMF, održava iluzija da se može živjeti evropski uz produktivnost iz kamenog doba. I vuk sit i ovce na broju. Ali ne zato što ih niko ne jede, već zato što se stalno dokupljuju posuđenim parama. A apetit nam je mašallah.... Dakle, osnovni problem BiH je titoizam.

Jer, kako rekoh na početku, ovi hoće da budu (tito)isti, ali nisu ni nalik....

P.S. Nekomentiranje slučaja Budimir nije slučajno... B

Aida Delić,
glavna i odgovorna urednica